

SLUTTRAPPORT EXTRASTIFTELSEN

Prosjektnavn: En reise i barndom i asylmottak

Prosjektnummer: 2014/FBM9283

Søkerorganisasjon: Redd Barna

Prosjektleder Rebecca Jafari

Forord

Redd Barna har sammen med prosjektleder Rebecca Jafari gjennomført prosjektet "En reise i barndom i asylmottak". Denne rapporten vil beskrive gjennomføringen av prosjektet og prosjektleder vil dele resultater, erfaringer og oppsummere prosjektet. Det legges ved bilder og bok for å illustrere gjennomføringen.

Fotoutstillingen "Først og fremst barn" består av bilder, film og tekst og viser på en ærlig måte hvordan det er å leve barndommen i asylmottak. Denne utstillingen har vært kjernen i prosjektet.

Prosjektet har vart i to år, og 5 fotoutstillinger i 5 byer har blitt gjennomført. I hver by har elever deltatt på undervisningsopplegg knyttet til utstillingen, slik at skolebarn har fått et innblikk i barndommen i asylmottak. Det har blitt produsert en bok med bilder og tekster, som har blitt delt og brukt i undervisningsopplegg.

Rebecca Jafari har vært prosjektleder og har reist rundt med utstillingen i tillegg til å ha undervisningsopplegget. Det har vært et solid og viktig samarbeid med søkerorganisasjonen Redd Barna. I hver by har det vært lokale samarbeidspartnere.

Vi er svært takknemlige for støtten fra ExtraStiftelsen – uten den ville ikke så mange mennesker fått innblikk i hvordan det er å leve barndommen sin i asylmottak.

Sammendrag:

Bakgrunn for prosjektet / Målsetting

Hvordan er det å leve barndommen sin i asylmottak? Hvilke tanker har barna om egen situasjon? Hvilke drømmer har de? Dette var noen av spørsmålene fotograf Rebecca Jafari søkte svar på da fotoprosjektet ble til. Resultatet ble en utstilling med bilder, tekst og lyd hvor asylbarna selv forteller om egen situasjon.

Barn som bor i asylmottak er den gruppen barn i Norge som oftest får sine rettigheter brutt. Redd Barna har lenge jobbet med å øke forståelsen for denne gruppen barn.

Målsettingen med prosjektet har vært å bidra til at barn og unge som søker asyl i Norge kommer til orde. Vi ville samtidig øke forståelsen og kompetansen blant barn, ungdom, politikere og i samfunnet generelt, om livssituasjonen til asylbarn ved å gi folk et innblikk i hvem barna er. Vi ville også bidra til en allsidig og kunnskapsbasert debatt om temaet. Vi har tro på at kunnskap fører til forståelse.

Vi ville at flere skulle få innblikk i en annerledes barndom.

Prosjektgjennomføring

Fotoutstillingen "Først og fremst barn" viser hvordan det er å leve barndommen i asylmottak. Denne utstillingen har vært kjernen i prosjektet, det er den som har vandret fra by til by.

Prosjektet har vart i to år, og 5 fotoutstillinger i 5 byer har blitt gjennomført. I hver by har det vært åpning med politikere, fagmiljøer, lokalbefolkning og andre til stede. Utstillingen har hengt i uker - i noen byer i måneder - for at flest mulig skal få besøkt utstillingen.

I tillegg har elever deltatt på undervisningsopplegg knyttet til utstillingen, slik at skolebarn har fått et innblikk i barndommen i asylmottak. Prosjektleder har ledet undervisningsopplegget hvor elevene har lært blant annet om hvorfor noen barn må flykte.

En annen hovedaktivitet har vært å produsere en fotobok med bilder og tekster, som har blitt delt og brukt i undervisningsopplegget og ellers.

Resultater og resultatvurdering

Overordnet kan vi si at alle målsetningene har blitt nådd på en god måte. Ved at vi holdt utstilling i 2 ekstra byer i tillegg til at antallet elever ble økt, kan vi si at måloppnåelsen var bedre enn forventet.

Over 10.000 mennesker har sett utstillingen, ved at minst 5.000 skoleelever har deltatt på undervisningsopplegg pluss over 50 mediesaker, kan vi med sikkerhet si at målet om å øke forståelsen for barn i asylmottak er nådd – og vel så det.

Et uventet positivt resultat av vandreutstillingen har vært at den har bidratt til at flere ønsker å stille opp for asylbarna. Redd Barna har fått flere frivillige som vil ha aktiviteter for barn som bor i asylmottak. Lokallag har startet opp etter engasjerte lokalbeboere som har sett bilder og hørt barna fortelle.

Oppsummering / Konklusjon / Videre planer

I en tid hvor barn og unge i asylmottak ikke har fått bedre levekår og hvor klima i mediedebatten har forverret seg, er det spesielt viktig at så mange mennesker har sett utstillingen og at så mange elever har fått et innblikk i en annerledes barndom.

Bildene fra utstillingen skal nå enten gis bort – et til hvert fylke, eller som helhet til en organisasjon som jobber med barn på flukt. Fotobøkene distribueres stadig og Redd Barna vil bruke bøkene i arbeidet sitt med barn på flukt også i årene fremover.

Innholdsfortegnelse:

Forside.....	1
Forord.....	2
Sammendrag.....	3
Innholdsfortegnelse.....	5
Kapittel 1: Bakgrunn for prosjektet.....	6
Kapittel 2: Prosjektgjennomføring.....	9
Kapittel 3: Resultater og resultatvurdering.....	12
Kapittel 4: Oppsummering og videre planer.....	15
Vedlegg og referanser.....	17

Kapittel 1

Bakgrunn for prosjektet

Prosjektets tema

«En reise i barndom i asylmottak» gir et innblikk i en gruppe sårbare barns tanker om sin egen livssituasjon. Gjennom bilder, tekst og lyd forteller asylbarn om hvordan det er å vokse opp i asylmottak.

Hvordan er det egentlig å leve barndommen sin på vent? Hvilke tanker har barna om egen situasjon? Hvilke drømmer har de, hvem er de? Dette var noen av spørsmålene fotograf Rebecca Jafari søkte svar på da fotoprojektet ble til. Hun fulgte 10 barn på to ulike asylmottak i seks måneder.

Resultatet ble en utstilling på 26 bilder med sitater fra asylbarna som forteller om egen situasjon. I tillegg en kortfilm hvor barna selv forteller.

***“Å vente. Jeg føler at det er hverdagen min. Det er veldig spesielt”.
(Jente 10 år, bodd i 4 år på asylmottak)***

Denne utstillingen med navnet “Først og fremst barn” har nå reist rundt i 5 byer, hatt 5 utstillingsåpninger og tusenvis av skolebarn har deltatt på undervisningsopplegg knytta til utstillingen. I tillegg har hver by hatt medieoppslag om tema og utstillingen.

Bakgrunn for prosjektet

Hvert år kommer et tusentalls barn til Norge for å søke om asyl, og det bor i dag ca. 5500 barn på norske asylmottak. Asylbarn har sammensatte belastninger bak seg knyttet til krig, flukt og ny tilværelse i eksil. Mange er preget av vonde opplevelser. De er sårbare og trenger særlig beskyttelse. Barn kan bli boende der i flere år og tilbringer deler av sin barndom på asylmottak. I tillegg til nøkternt boforhold og lite kontakt med omverden, er tilværelsen preget av usikkerhet, venting og frykt for avslag på søknaden.

Det er både fysisk og psykisk vanskelig å bo i lange perioder på et asylmottak. Ofte ser en at barn ikke vil eller tør opprette vennskap med jevnaldrende fordi de frykter at de snart må bryte opp og flytte til et nytt sted. Flytting fra mottak til mottak, passiviserte foreldre som ofte sliter med store traumer, problemer med å forstå språk og koder i det nye landet – en rekke faktorer tilsier at barn ikke bør bo i lange perioder på et asylmottak. I tillegg har de ofte begrenset tilgang til skole, barnehage og fritidsaktiviteter.

Prosjektet ble til

I mai 2012 lanserte Redd Barna en landsdekkende kampanje som hadde som mål å øke forståelsen for situasjonen til barn som søker asyl i Norge. En av aktivitetene til kampanjen var et foto og film-prosjekt som ble gjennomført av fotograf Rebecca Jafari. I seks måneder

fulgte hun ti barn som bodde i asylmottak. Hun intervjuet barna, fotograferte dem og fulgt dem i deres hverdag på asylmottaket. Barna valgte selv hva de hadde behov for å formidle. Resultatet ble samlet i en fotoutstilling og en kortfilm som har blitt vist i Oslo og i Larvik.

Evalueringen og tilbakemeldingene fra utstillingen har vært veldig positiv. Vi opplevde at det var et tema som i engasjerte, skapte refleksjon, og heftig men god debatt. Mange påpekte at det er vanskelig å relatere seg personlig til asyl-debatten, og at det ofte koker ned til statistikker og tall. Ved å ta i bruk virkemidler som lyd og bilde ble det skapt en nærhet til asylbarna. De fikk være med i debatten.

Redd Barna og prosjektleder ønsket at flere skulle få mulighet til å bli kjent med barna som bor på asylmottak og se og høre deres virkelighet. Vi søkte derfor om en videreføring og utvidelse av prosjektet.

Målsetting

Målsettingen for prosjektet har vært tredelt. Vi ville:

- Øke forståelsen og kompetansen blant barn, ungdom, relevante fagmiljøer og i samfunnet generelt, om livssituasjonen til barn som søker asyl ved å gi folk et innblikk i hvem barna er.
- Bidra til at barn og unge som søker asyl i Norge får en stemme i debatten.
- Bidra til en allsidig og kunnskapsbasert debatt i samfunnet ved å tilføre den eksisterende debatten et nytt element.

Vi har tro på at økt kunnskap fører til økt forståelse. Prosjektets overordnede målsetning er å bidra til bedre oppvekstsvilkår for asylbarn ved å sørge for at de får en mest mulig normalisert hverdag. Dette vil vi oppnå ved å la barna selv delta i debatten og la deres synspunkter bli tatt på alvor. Vi ønsker å løfte fram en gruppe sårbare barns stemmer – en gruppe barn som sjelden får sin stemme hørt.

Målgrupper

Overordnet er prosjektets målgruppe alle som ønsker informasjon og økt kunnskap om barn som bor på asylmottak, og som vil bidra til en allsidig og nyansert debatt. Underordnet har vi en mer definerte målgrupper til ulike deler av prosjektet:

- Vandreutstillingen sikter seg inn på den voksne befolkningen. Fagmiljøer, politikere og beboere i lokalmiljøet.
- Undervisningsdelen knyttet til utstillingen har skoleungdom i alderen 10 til 13 som målgruppe (5. – 7. trinn).
- Boka med bilder og sitater fra utstillingen har både 1 og 2 som målgruppe.

Kapittel 2

Prosjektgjennomføring

Gjennomføringen

Utstillingen har turnert i 5 byer. I hver by har prosjektleder organisert og tilrettelagt for utstilling og undervisningsopplegg. Fotoboken ble produsert i forkant av utstillingene. I avsnittet under vil vi redegjøre for de tre hovedaktivitetene i prosjektet.

Hovedaktiviteter

- 1) **Utstilling** med åpning i hver by har vært et premiss for hele prosjektet og en hovedaktivitet. Utstillingen består av 26 bilder, sitater fra barna pluss kortfilmen "Prinsesse på asylmottak" hvor vi hører barna selv fortelle. Åpningen har hatt et variert program hvor en lokal kjendis eller politiker har åpnet utstillingen, det har vært kulturelt innslag, Redd Barna har holdt appell og prosjektleder har vist film og snakket om prosjektet og tema.
- 2) En annen hovedaktivitet har vært å ha **undervisningsopplegg** for 5. – 7. trinn. I undervisningsopplegget har prosjektleder holdt en kort introduksjon til tema barn på flukt, om utstillingen og fotografi. Videre har elevene fått se filmen og så har elevene gått rundt og sett på utstillingen og lest barnas sitater. Når vi har samlet oss igjen har hver elev fortalt om hvilket bilde de likte best og hvorfor. Prosjektleder har hele veien vært åpen for spørsmål og reaksjoner fra barna.
- 3) Produksjon av **fotobok**. Prosjektleder har laget en fotobok med bilder og tekster fra utstillingen. I tillegg har det blitt laget 4 postkort med bilder fra utstillingen med fakta, sitater og informasjon på baksiden. Hver klasse har fått med seg bøker hjem til klassen og elevene får velge seg ett postkort. Læreren har fått forslag til etterarbeid hvor hver elev skal skrive brev til asylbarna med tegning og spørsmål.

Endringer i opprinnelig prosjektplan

Under følger en oversikt over prosjektet fra start til slutt:

I 2012 ble fotoutstillingen "Først og fremst barn" laget av fotograf Jafari med asylbarna.

I 2013 gjennomførte vi utstillingen i Oslo, Larvik og Trondheim på egne midler. En pilot-fotobok ble produsert. Vi søkte ExtraStiftelsen til en videreføring av prosjektet og fikk midler. Vandreutstillingen "En reise i barndommen asylmottak" skulle bli realitet!

I 2014 prosjektleder i fødselspermisjon. Prosjektet ble utsatt ett år.

I 2015 var oppstart, og vi gjennomførte 2 utstillinger (Harstad og Bergen). Fotoboka ble produsert og nytt opplag ble trykket.

I 2016 gjennomførte vi ytterligere 3 utstillinger (Moss, Stavanger, Oslo)

Som det fremgår av tidsplanen søkte om utsettelse to ganger – første gang da prosjektleder var i fødselspermisjon, andre gang for å sikre kvaliteten og gjennomføringen av prosjektet. I denne andre runden utsettelse, endret vi noen få punkter i forhold til den opprinnelige søknaden. Jeg vil redegjøre for endringene her:

Tidsramme: Opprinnelig skulle prosjektet vare i 9 måneder, men vi utvidet det til 12 måneder i to år (2015 og 2016). Dette for å sikre kvaliteten og for at utstillingene skal kunne henge lengre i hver by.

Prosjektledelse. Vi gikk fra å være to prosjektmedarbeidere i 25 % stilling til 1 prosjektmedarbeider i 50 % stilling. Dette for å sikre en mer effektiv og enkel administrasjon av prosjektet.

Antall byer. Vi søkte om 4 byer, og endret til 3 byer da vi søkte om utvidet prosjektperiode. Dette da vi hadde gode langtidsavtaler med utstillingssteder i 3 byer. I løpet av året dukket det imidlertid opp 2 nye utstillingssteder vi ikke kunne si nei til - Det Norske Teatret i Oslo og Galleri F-15 i Moss/Jeløy. Ved å planlegge økonomien og ved at Redd Barna bidro med ekstra honorar-midler, fikk vi heldigvis til ytterligere 2 utstillinger.

Undervisningsopplegg. I søknaden hadde vi målgruppe 12 til 18 år som målgruppe. Etter erfaringer med undervisningsopplegg i pilotbyene kom vi fram til at en mer gunstig målgruppe er fra 10 til 13 år, som er 5. – 7. trinn. I dialog med lærere kom vi fram til at tema og praktisk gjennomføring passet bedre med denne aldersgruppen.

Da vi søkte om utsatt prosjektperiode søkte vi også om å ga ned i antall elever for å sikre kvalitet og ikke kvantitet. Fra 1800 til 900 elever. På grunn av de to nye byene, klarte vi likevel å holde på målet om 1800 elever – og vel så det. (se kap 3 om resultater)

Debatter. Vi sørget for en fruktbar og konstruktiv debatt på temaet i hver by utstillingen stilles ut. På grunn av at temaet ble et enda mer politisk betent tema i årene 2015 og 2016, ville vi unngå paneldebatter med politikere da utstillingen er om barn og for barn. Vi ville at debattene skulle kunne foregå på ulike arenaer og vi så ikke for oss å arrangere tradisjonelle paneldebatter med politisk fokus i hver by. Vi la debattene til avisene gjennom å skrive kronikker og i sosiale medier. I tillegg åpnet vi for spørsmål og debatt på åpningene.

Kapittel 3:

Resultater og resultatvurdering

Resultater

Overordnet kan vi si at alle målsetningene har blitt nådd på en god måte. Ved at vi holdt utstilling i 2 ekstra byer i tillegg til at antallet elever ble økt, kan vi si at måloppnåelsen var bedre enn forventet.

En av målsetningene var å øke forståelsen for barn i asylmottak. Ved at over 10.000 mennesker har sett utstillingen, ved at minst 5.000 skoleelever har deltatt på undervisningsopplegg pluss de over 50 mediesakene på TV, radio og i avis kan vi med sikkerhet si at målet er nådd – og vel så det. Åpningen har ført til medieoppslag og flere frivillige til asylmottakene.

En annen målsetning var å bidra til en nyansert og kunnskapsrik debatt. Ved at media har dekket utstillingene bredt og ved at kronikker har blitt skrevet av Redd Barna i hver by, har vi tilført et nytt element til asyldebatten.

En tredje målsetning var at en sårbar gruppe barn fikk sine stemmer hørt. Dette ble nådd allerede i innsamlingsfasen av prosjektet da prosjektleder tok bilder og hørte på barna. Stemmene deres ble hørt og spredd på grunn av de fem utstillingene og ikke minst – på grunn av fotoboka. Ved at fotoboka har blitt produsert, vil stemmen til asylbarna leve videre i årene fremover.

Et uventet positivt resultat av vandreutstillingen har vært at den har bidratt til at flere ønsker å stille opp for asylbarna. Redd Barna har fått flere frivillige som vil ha aktiviteter for barn som bor i asylmottak og lokallag har startet opp etter engasjerte lokalbeboere som har sett bilder og hørt barna fortelle.

Vandreutstillingen per by

Utstillingen har vært satt opp i 5 byer i tillegg til pilotbyene Oslo, Larvik, Trondheim. Jeg vil nå redegjøre for de fem byene:

BERGEN

Sted: Bryggen Museum, januar til mars 2015

I Bergen var det Agnete Haaland som åpnet utstillingen. Det var færre enn forventet på denne åpningen da det var to andre liknende arrangementer som krasjet. Likevel var det over 50 mennesker på åpningen. Og til sammen var det over 4000 mennesker som så utstillingen! Vi hadde et utrolig vakkert kulturelt innslag med gitar og solosang. Bergensavisa, Bergens Tidende og NRK Hordaland lagde fine mediesaker om åpningen og om elevene. Undervisningsopplegget gikk bra med to fulle dager med elever.

HARSTAD

Sted: Galleri Nord Norge, september-oktober 2015

Åpningen: Det kom over 100 mennesker på åpningen av utstillingen. Blant publikum var også beboere og tidligere beboere fra asylmottakene i området. Ordføreren åpnet utstillingen og det ble opprettet et Redd Barna lokallag i Harstad for de som ønsket å ha aktiviteter for barn i asylmottak. I Harstad hadde prosjektleder 280 elever på omvisning. NRK Dagsrevyen lagde innslag fra skoleklassene. I tillegg ble det produsert 7 andre medieoppslag om utstillingen.

MOSS

Sted: Galleri F-15 / Alby gård, april 2016

Jon Michelet åpnet utstillingen. Det var fullt på åpningsdagen. Fordi utstillingen hang i den nye besøkte kafeen til galleriet og gården, ble utstillingen sett av tusenvis av mennesker. Mange frivillige ble rekruttert! Prosjektleder hadde en full dag med skoleklasser. Til sammen 150 elever. Moss Avis, NRK Østfold, Ny Tid og Dagsavisen dekket eventet.

STAVANGER

Sted: Sølvberget Kulturhus, oktober-november 2016

I Stavanger valgte vi å rendyrke skoleelevene og de ble invitert som hedersgjester på åpningen. Det var en suksess! To elever fra den lokale skolen åpnet utstillingen og delevne gjorde et supert etterarbeid ved å skrive nydelige brev og tegninger til asylbarna. En artist fra Norske Talenter hadde kulturelt innslag, noe som var svært populært. Det ble ikke egne omvisninger på grunn av tidsmangel med elever da selve åpningen med 100 inviterte elever var nok.

OSLO

Sted: Det Norske Teatret, november-desember 2016

Denne utstillingen ble til i forbindelse med at teaterforestillingen "Påfuglen". Bildene hang i foajeen. Over 3500 barn fikk se utstillingen da alle elever så den i forbindelse med Den Kulturelle skolesekken og Påfuglen. Åpningen av utstillingen var i forbindelse med teatrets årlige familiedag. Prosjektleder hadde et opplegg og omvisning for store og små denne lørdagen. Bøker og postkort ble lagt fram, så alle som så bildene kunne ta med seg et eksemplar. En film ble laget av teatret hvor prosjektleder snakket om utstillingen. Denne filmen ble sett av alle elever som kom på Den Kulturelle Skolesekken-framvisningen. I tillegg fikk alle som var på andre teater-forestillinger se utstillingen.

Kapittel 4:

Oppsummering og videre planer

Oppsummering

Da vi søkte ExtraStiftelsen om midler i 2013 ante vi ikke at behovet for utstillingen ville være så stort. Vi forutså ikke at Norge i årene prosjektet foregikk ville slå alle historiske rekorder på antall barn som bor i asylmottak. Vi kan vel si at behovet for et slikt prosjekt aldri har vært viktigere. Medieoppmerksomheten har vært enorm med to innslag på Dagsrevyen og over 50 medieoppslag til sammen.

I en tid hvor barn og unge i asylmottak ikke har fått bedre levekår og hvor klima i mediedebatten har forverret seg, er vi spesielt glade for at så mange mennesker har sett utstillingen og ikke minst – at så mange elever har fått en introduksjon til temaet "barn på flukt" og "barndommen i asylmottak".

Videre planer

Vi er nå i tenkeboksen på hva som skal skje videre med **utstillingen**. Et alternativ er å gi hvert fylke et bilde i gave mot at de lover at "i vår kommune er barn først og fremst barn". Et annet alternativ er å gi utstillingen permanent til en institusjon eller organisasjon som jobber med barn på flukt. Et tredje alternativ er å auksjonere bort bildene og la pengene gå til barn i asylmottak.

Filmen "Prinsesse på asylmottak" er tilgjengelig på redd barna sine hjemmesider i tillegg til på sosiale medier og You-Tube.

Fotobøkene distribueres stadig og Redd Barna vil bruke bøkene i arbeidet sitt med barn på flukt også i årene fremover.

I tillegg har prosjektleder mottatt nydelige brev og tegninger fra elever på Kampen skole i Stavanger. Disse vil bli overlevert til barn som bor i asylmottak – enten i hefteform eller som et stort bilde som utsmykning.

VEDLEGG OG REFERANSER

I dette kapitlet vil jeg på ulike måter vise prosjektet og resultatene. Under er et utvalg sitater som barn på asylmottak har delt. På siden etter er et lite fotografier fra utstillingen "Først og fremst barn". Videre følger ulike bilder som viser aktivitetene i prosjektet.

GLIMT FRA BARNDOMMEN I ASYLMOTTAK:

Jeg husker fra landet mitt, at hver gang når jeg sov, så hørte jeg bomber og sånt.

Noen ganger tror jeg at moren min vet at vi har fått avslag. Men jeg er redd hun ikke sier det til meg. Fordi hun ikke vil at jeg skal bli lei meg.

Jeg vil bli en astronaut når jeg blir stor. Også vil jeg reise til månen. Jeg har lyst til å stå på den liksom og kjenne hvordan den er.

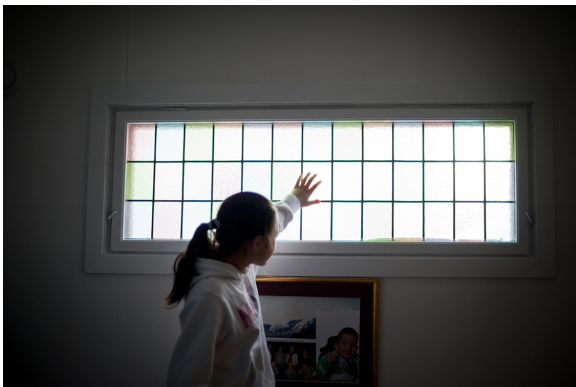
Å vente betyr å sitte hjemme. Det er kjedelig å vente.

Jeg er ikke født noe sted. Jeg ble født i Etiopia, så tok mamma meg i magen igjen. Så kom jeg til Italia. Så ble jeg født i Italia. Så tok hun meg i magen igjen da jeg var ni år, og så ble jeg født i Norge. Så jeg er fra Norge.

Jeg vil ikke leve til jeg blir 18 år. Jeg synes det bare er kjedelig å leve.

Mamma er syk ofte. Jeg vet ikke hvordan jeg skal forklare det. Hun har ikke vondt, men hun er kald. Her i ryggen.

Tror du det kommer til å gå bra?

BILDETEKST: Barn fra skole i Harstad ser på bilder og leser ordene til asylbarna.

BILDETEKST: Prosjektleder Rebecca har samtale med elevene om hvorfor noen barn må flykte. Barna hadde mange spørsmål.

SITATER FRA ELEVENE ETTER UNDERVISNINGSSOPPLEGGET:

"Jeg føler meg veldig bortskjemt. For vi har så mange ting. Og vi kunne kanskje gitt bort halvparten av alle tingene våre og hjulpet dem." (Gutt, 5. klasse)

"Jeg gråt fordi jeg så bildet av babyen og tenkte at hvis hun blir sendt tilbake. Og at det er synd på den." (Jente som begynte å gråte av å se bildene, 5. klasse Jeløya)

"Broren min og jeg pleide å leke tidsmaskin bak gardina. Og vi hadde en sånn gardin som jenta på bildet. Derfor likte jeg det bildet aller best." (Jente, 6. klasse, Jeløya)

BILDETEKST: Mennesker i alle aldre har kommet på åpningen og sett utstillingene.

BILDETEKST: I Stavanger var det to elever i 6. klasse som åpnet utstillingen.

BILDETEKST: Her fikk vi besøk av NRK Dagsrevyen. Elever i Harstad snakket om opplevelsene sine.

BILDETEKST: Medieoppslag fra Ny Tid.

BILDETEKST: Filmen "Prinsesse på asylmottak" ble vist på hver åpning, i hvert undervisningsopplegg i tillegg til at den gikk i loop under hver utstilling.

BILDETEKST: Slik hang utstillingen på Det Norske Teatret. I foajeen slik at alle som kom inn, kunne se den.

BILDETEKST: Forsiden av fotoboka som inneholder tekster og bilder av barndommen i asylmottak.